

Nicaragua, un poble moralment fort

Declaracions de Francesc Candela

Francesc Candela, regidor per l'UPV de l'Ajuntament de Gandia assistí com a delegat a la II Conferència Mundial sobre «la ciutat i la pau», celebrada a Managua la primera quinzena del mes d'agost junt a delegats de prop de trenta països. EL TEMPS ha volgut conversar amb ell sobre les experiències que ha replegat durant aquest viatge.

Pregunta: Paco, per què aquesta conferència a Managua?

Resposta: Perquè el poble de Nicaragua es veu assetjat continuament pels EE. UU. tant a través del bloqueig econòmic com de les guerrilles contrarevolucionàries, i perquè existeix el perill d'una invasió semblant a la que ja varen realitzar els americans

Elva FERRER

contra l'illa de Grenada. En aquest context és important que les nacions del món en siguem testimonis directes del procés electoral democràtic en el qual està immersa Nicaragua i mirem de contrarestar el monopoli informatiu dels EE. UU.

P.-S'han notat millores econòmiques en els 5 anys de revolució?

R.-Sí, sí, radicalment. Per exemple les terres que estaven en mans de somozistes, o improductives, el govern les ha repartit i s'hi han establert cooperatives que estan duent endavant una reforma agrària galopant. Per això precisament són un dels objectius primordials de l'atac de «la contra», la qual sap que són nuclis fonamentals per a la consolidació de la revolució. I aquest atac obli-

ga el país a portar una economia de guerra, sostenint i enfortint l'exèrcit i organitzant milícies populars amb la consegüent minva de diners i braços cap a altres activitats.

En sanitat i ensenyament, que són els temes prioritaris de tota revolució, els avanços han estat més que espectaculars. S'han eradicat malalties endèmiques a Nicaragua, com el paludisme o la tuberculosi i s'han creat centres de salut on abans no hi havia ni postes sanitàries, en tots els pobles. Quant a l'ensenyament, han aconseguit alfabetitzar tota la població, tant xiquets com majors. Si no fan més és perquè no els deixen.

P.-I l'església, quin paper juga?

R.-L'església està dividida. El poble veu en la jerarquia uns aliats de la «contra» i veu que estan del costat dels poderosos, però també hi ha l'anomenada «església popular», la qual recolza el sandinisme i està al costat del poble.

P.-Es viu a Nicaragua una sensació de règim dictatorial?

R.-Jo crec que no, en absolut. A més, s'hi veu clarament que la immensa majoria de la població està a favor del sandinisme i que els partits de l'anomenada «Coordinadora De-

mocràtica» no tenen massa incidència. A pesar d'això, compten amb un periòdic que continuament està atacant el govern i només el censuren en allò que correspon a informació de tipus militar, sobre la guerra; i això evidentment és indispensable en la situació en la qual es troben. Com he dit abans, la majoria del poble sap que mai no ha tingut allò que ara té i per això recolza la revolució. Poques famílies hi ha que no tinguin cap torturat o mort pel somozisme; ara amb el sandinisme es senten lliures.

P.-Creus que els Estats Units deixaran que es celebren les eleccions?

R.-Ho volen impedir. Des que les anunciaren és quan més atacs estan produint-se: minats de ports, l'afer de les piranyes, atac a l'aeroport de Managua. La política de portes obertes que practica el sandinisme, per contra, és ideal per a debilitar els arguments dels contrarevolucionaris i si arribàs a produir-se la invasió tindrien enfront tot el poble. Hi ha una moral molt forta i no amaguen deficiències, ja que saben que aquestes es donen perquè es tracta d'una revolució molt jove. A Nicaragua et trobes amb un poble i un règim moralment forts per a aguantar inclús una invasió.

